

Нашето съмейство.

Вчера татко ни заведе
Да се снемемъ на портретъ;
Тамъ стояхме мълчаливо,
Настанени въ този редъ:

Татко дигна наши Милча
Хе нагорѣ на ржцѣ,
А пѣкъ мама го залъгва
Съ едно малко търкалце.

Азъ до тата се изправихъ,
А на стола украсенъ
Седна Цонка а до нея
Прави — Райна и Асѣнь.

Пенка мина пѣкъ до мама
И си куклицата взе,
Послѣ седна тя на пода
До Асѣнови нозѣ.

Ц. Калчевъ.

